

Een extreem geval van westerse zelfhaat: de haat tegen Israël

Posted on 16 oktober 2025 by Arnout Jaspers

Onderstaand artikel is, vrijwel ongewijzigd, hoofdstuk 3 uit m'n recente boek [Weg met Ons! De mythe van de westerse erfzonde](#). De oorlog in Gaza was nog in volle gang toen dit geschreven werd. Nu de prille wapenstilstand levensvatbaar lijkt en de laatste gijzelaars door Hamas zijn overgedragen aan Israël, mogen we voorzichtig hopen dat deze oorlog eindelijk voorbij is. Tot de volgende, moet het cynische voorbehoud luiden.

Want wat zeker niet voorbij is, is de ideologische oorlog tegen Israël. De demonstraties tegen Israël in westerse hoofdsteden – vaak nauwelijks verhuld antisemitisch – gaan gewoon door. We horen de meest rabiante westerse Israël-haters zich uitspreken tegen deze wapenstilstand – met als zotste argument: omdat die door Donald Trump is bewerkstelligd.

Aan de Radboud Universiteit is nog steeds een docent werkzaam, Harry Pettit, die na het ingaan van het staakt het vuren op X opriep om de strijd voort te zetten: 'Tijd om af te maken wat de Palestijnen op 7 oktober begonnen zijn.' Pettit is al

twee jaar schaamteloos bezig om studenten op te hitsen tot gewelddadige anti-Israël acties. Dat het College van Bestuur, onder voorzitterschap van Alexandra van Huffelen, deze haatzaaier nog steeds de hand boven het hoofd houdt, valt alleen te begrijpen door aan te nemen dat zij en de rest van het College het eigenlijk met hem eens zijn. Nog kwalijker is, dat het Openbaar Ministerie onlangs weigerde om een aangifte tegen Pettit zelfs maar in behandeling te nemen.

Dit geeft een fraai inkijkje in het meten met twee maten door de weggijkelite. De lijstjes daarbinnen zijn kort: Van Huffelen is ook partijvoorzitter van D66. In de Raad van Toezicht van de Radboud zit Henk Naves. Naves is ook voorzitter van de Raad voor de Rechtspraak.

Het geloof dat Israël als zodanig slecht en schuldig is, is wijdverbreid in die kringen. En dat niet ondanks, maar juist omdat het een westers land is in een vijandige, niet-westerse omgeving. Want het hele Westen is slecht en schuldig ten opzichte van de rest van de wereld.

Onwetendheid en goedgelovigheid

Westers schuldgevoel en zelfhaat kunnen extreme vormen aannemen. Een voorbeeld is de golf van Israël-haat die over westerse universiteiten heen sloeg vanwege de oorlog in Gaza, na de invasie en massale terreur door Hamas in Zuid-Israël op 7 oktober 2023. Over geen actueel onderwerp werd en wordt zo massaal, schaamteloos en systematisch gelogen als over deze oorlog. De reden daarvoor is nogal simpel: omdat het werkt.

Veel westerlingen geloven alles wat terreurorganisatie Hamas en hun handlangers over Israël en de oorlog naar buiten brengen, niet het minst omdat ook de meeste westerse media op dit onderwerp uitblinken in onwetendheid en vooringenomen goedgelovigheid. De propaganda over het door en door slechte Israël en de medeplichtigheid van het Westen valt in vruchtbare aarde, omdat het zo goed past in het narratief van het slechte, schuldige Westen.

Niettemin blijft het verbijsterend dat keurige jongens en meisjes die straks 'hoogopgeleid' zijn en ooit de bestuurlijke elite van Nederland en andere westerse landen zullen vormen, alle desinformatie van Hamas en consorten voor zoete koek slikken. Wat zegt dat over hun vermogen om zelf na te denken? Dat de IDF, het Israëlische leger, 'genocide' pleegt op de Palestijnen, dat Gaza een 'concentratiekamp' en 'openluchtgevangenis' is, dat Israël 'etnische zuivering'

doorvoert op de Westbank en dat Israël een 'apartheidsstaat' is – dat alles behoort voor hen tot een geloofsbelijdenis waaraan niet te twijfelen valt.

Hoeveel van die virulente Israël-haters zouden weten, dat de 'genocide' op het Palestijnse volk heeft geresulteerd in een toename van hun bevolkingsomvang van 750.000 in 1948 tot bijna zes miljoen nu? Zelfs deze ontegenzeggelijk zeer bloedige Gaza-oorlog heeft de bevolkingsgroei in Gaza niet tot stilstand gebracht en die bevolking zal weer snel gaan groeien zodra een langdurige wapenstilstand aanbreekt. Hoeveel Israël-haters zouden weten, dat 'de openluchtgevangenis' Gaza altijd een landgrens met broederland Egypte gehad heeft? Deze grensovergang, in Rafah, was weliswaar lang niet altijd open voor iedereen, maar dat zegt wat over hoe Egypte over de Palestijnen denkt, niet over hoe Israël ze behandelt. Hoeveel Israël-haters beseffen, dat in deze 'apartheidsstaat' twee miljoen Arabieren en moslims wonen die volledige burgerrechten hebben en zeer goed geïntegreerd zijn in de samenleving – en in de IDF?

Het weerleggen van zulke uitzinnige beschuldigingen is niet het onderwerp van dit boek. Uiteraard is de stelling ook niet, dat geen redelijk mens kritiek kan hebben op Israël en hoe dat deze Gaza-oorlog voert. Daarover kun je verhitte discussies voeren en heftig van mening verschillen, en dat gebeurt volop, zeker ook binnen Israël. Elke oorlog is hel, schone oorlogen bestaan niet; het is maar goed ook dat men het in Israël en het Westen niet eens is over hoe ver deze oorlog moet worden doorgedreven.

Weinig ophef

Maar wie iets dieper graaft, ziet dat die opvlammende Israël-haat aan westerse, waaronder Nederlandse, universiteiten eigenlijk niet zo veel met deze oorlog te maken heeft. Al bij de Gaza-oorlog in 2014, die qua omvang en slachtoffers tien à twintig keer zo klein was als deze, hieven Israël-haters kreten als 'genocide' en 'concentratiekamp' aan, en ook toen was dat volgens hen reden genoeg om de staat Israël het bestaansrecht te ontzeggen.

Conflicten tussen Arabische of Afrikaanse landen met een vergelijkbare of grotere omvang halen niet eens de westerse voorpagina's. Alleen al in de nu bijna vergeten oorlog tussen Irak en Iran (1980-1988) zijn minstens een half miljoen doden gevallen, zonder dat dit veel ophef veroorzaakte in het Westen, laat staan aan westerse universiteiten. De doorsnee burger, X-gebruiker of politicus heeft nooit

wakker gelegen van de genocide in Darfur (2003-2005, 300.000 doden, 2,7 miljoen vluchtelingen), noch van de moorddadige vervolging van etnische groeperingen en christenen in Afrika die nu in volle gang is, noch van de ene na de andere meer recente massaslachting in het Midden-Oosten.

No Jews, no news?

Bij al die conflicten is in de loop der jaren een veelvoud aan slachtoffers (obligate specificatie: waaronder veel vrouwen en kinderen) gevallen, vergeleken met de meest recente oorlog in Gaza. Natuurlijk zal iedere westerling desgevraagd verklaren dat het vreselijk is; Assad die in Syrië massamoorden pleegde op de eigen bevolking; Erdogan die vanuit Turkije nietsontziend tekeergaat tegen de Koerden, en ga zo maar door. Maar kijk naar hun daden, niet hun woorden, en dan is de conclusie vrij duidelijk: voor progressieve westerlingen is het normaal dat Arabieren en Afrikanen elkaar onderling afslachten. Daar is in al die jaren geen blanke student zijn of haar bed voor uitgekomen.

‘No Jews, no news’ wordt dan vaak gezegd: als je joden er niet de schuld van kunt geven, interesseert het niemand wat. Toch schiet antisemitisme hier als verklaring tekort. Dat zal veelal kloppen voor de Arabische aanjagers van de protesten in het Westen, die de anti-joodse indoctrinatie met de paplepel ingegoten gekregen hebben en volledig doorslaan in tribale reflexen zodra Israël welke actie dan ook onderneemt.

Maar dat verklaart niet het verstand op nul van al die keurige, blanke middenklassemeisjes en -jongens die zich aan onze universiteiten verbeelden dat ze Palestina aan het bevrijden zijn van genocide en apartheid. Die zijn, zeker in Nederland, maar ook in andere Europese landen, opgegroeid met verhalen over de jodenvervolging en de Holocaust, en antisemitisme geldt in deze culturen als onaanvaardbaar.

Ook zelf houden de westerse Israël-haters bij hoog en bij laag vol, dat hun protesten niets met antisemitisme te maken hebben, en daar kunnen ze best gelijk in hebben. Hun haat tegen Israël is namelijk geen antisemitisme, maar westerse zelfhaat. De anti-Israël-activisten zijn loten aan dezelfde stam als de xr-activisten. Daarom loopt ook Greta Thunberg sinds 7 oktober 2023 met een geblokte theedoek om haar nek ‘From the River to the Sea’ door megafoons te schreeuwen. XR zegt dat ze de wereld willen redden van klimaatverandering, maar eigenlijk willen ze onze

complete westerse maatschappij en economie ontmantelen, omdat die inherent kapitalistisch, racistisch en uitbuitend zouden zijn.

Het onverteerbare succes van Israël

Dit sentiment is ook stevig ingebed op universitaire afdelingen sociologie, antropologie en sociale geografie, die voor vrijwel 100 procent bezet worden door een linkse en extreemlinkse staf. 'Het Westen is slecht en schuldig' is daar het uitgangspunt. De anti-Israël demonstranten aan universiteiten zijn ook in grote meerderheid studenten en staf van de sociale faculteiten.

Israël is het enige land in het Midden-Oosten met een westers maatschappijmodel, een westerse economie en westerse standaarden voor vrijheid van meningsuiting, democratie en culturele en religieuze diversiteit. Israël is nuchter beschouwd een buitengewoon succesvolle, welvarende voorpost van het Westen in een achtergebleven, islamitisch deel van de wereld. Dat is niet alleen voor de islamitische wereld moeilijk te verteren, maar ook voor al die linkse intellectuelen aan westerse universiteiten die hun carrière hebben gebouwd op het verketteren van het Westen.

Als een piepklein westers land, omringd door veel grotere, vijandige, niet-westerse burens, vanuit een enorme achterstand in 1948, al die burens inhaalt en op zo ongeveer elk gebied superieur presteert, dan is dat heel bedreigend voor hun wereldbeeld.

Overtreffende trap van westerse kolonisator

Maar wacht: het Westen heeft zijn succes immers te danken aan roof, racisme, genocidaal geweld en koloniale uitbuiting, dus dat moet voor Israël dan bij uitstek gelden. Helaas biedt de getormenteerde ontstaansgeschiedenis van Israël, als je maar lekker selectief shopt, daar aanknopingspunten voor. Voor Israël-haters is dat land de overtreffende trap van een westerse kolonisator: naar hun stellige overtuiging hebben de joden namelijk zelfs hun eigen land gestolen van de inheemse bewoners.

Enerzijds kunnen ze Israël vanwege diens westerse maatschappijmodel aan de allerhoogste normen houden wat betreft mensenrechten en internationale solidariteit; anderzijds is Israël de ideale kop van Jut voor wie overtuigd is dat de

westerse beschaving een plaag voor de mensheid is. Daarom moet en zal Israël het toonbeeld zijn van het slechtste wat de westerse beschaving heeft voortgebracht: kolonialisme, apartheid en genocide.

Veel Israël-haters geloven werkelijk, dat met de eliminatie van de staat Israël en alle overige westerse belangen, het hele Midden-Oosten vreedzaam en tolerant zal worden. Want alle stammentwisten, godsdienstoorlogen, gewetenloze dictators en middeleeuwse theocratieën zijn in dit zelfhatende wereldbeeld direct of indirect te wijten aan westerse interventies in het Midden-Oosten, te beginnen met de Britse en Franse kolonisatie van deze regio, via de stichting van Israël kort na de Tweede Wereldoorlog, tot aan de olie- en gasbelangen van multinationals tot op heden. Als je al gelooft dat Israël een apartheidsstaat is en genocide pleegt in Gaza, kan dat er nog makkelijk bij.

Momenteel wordt het van de kaart vegen van de staat Israël (waarbij het lot van de huidige inwoners vaak sinister in het midden gelaten wordt) door activisten van allerlei pluimage, van Black Lives Matter tot trans-ijveraars, gepropageerd als logische eerste stap om in heel het Westen de witte suprematie en het patriarchaat ten val te brengen.

Het is een werkelijk absurd verbond tussen die groeperingen enerzijds, en Iran en diens terroristische vazallen Hamas en Hezbollah anderzijds. Die streven in wezen hetzelfde doel na, vernietiging van de staat Israël en het hele seculiere Westen, maar om totaal andere redenen. En dan vinden ze in het Westen bondgenoten in non-binaire, transgender en homoactivisten met paars haar en neuspiercings die ze meteen van een flatgebouw zouden gooien als dat doel bereikt werd.

Zelfhaat als bondgenoot van Hamas

Dat dit niet tot die activisten doordringt, geeft wel aan hoe zeer westerse zelfhaat blind maakt. Dit is slechts een schets van de woke onderbuikgevoelens ten opzichte van Israël. Je kunt bij je volle verstand tegen Israëls bombardementen op Gaza zijn, en demonstreren voor een wapenstilstand, een wapenembargo en andere sancties tegen Israël. Maar wie zijn protesten laat kapen door antisemieten onder de banier van Hamas en andere terreurorganisaties, wie hun genocidale slogans overneemt, wie gedooft dat pro-Palestijnse knokploegen op universiteiten de vrijheid van meningsuiting om zeep helpen, die heeft zijn verstand op 'Weg met Ons' gezet.

Wetenschapsjournalist en natuurkundige **Arnout Jaspers** is al meer dan vijf jaar een van de meest gelezen auteurs van Wynia's Week en schrijver van de bestsellers [De Stikstoffuik](#) (2023) en ['De Klimaatoptimist'](#) (2024). Zijn nieuwe boek ['Weg Met Ons! De mythe van de westerse erfzonde'](#) is **overal te bestellen**, zoals ook [HIER](#) in de winkel van Wynia's Week.

Wynia's Week brengt broodnodige, onafhankelijke berichtgeving: drie keer per week, **156 keer per jaar**, met artikelen en columns, video's en podcasts. Onze donateurs maken dat mogelijk. [Doet u mee?](#) Hartelijk dank!